

Az Év veterán kerékpárja 2014 évi értékelése

Torpedo - Bíró Zoltán

Szép és jól egyben levő kerékpárról van szó, mely a 40-es évek német kerékpár gyártásának tipikus jegyeit viseli. Korszerű nyereg, emelt kormány, hibátlan, szinte tökéletes vonalazás. Szögletes, sarkos, korát megelőző, látszik, hogy minden a helyén, egy szóval német. Kissé sajnálom, hogy távoliak és homályosak a felvételek róla. A vázon és sárvédőn lévő mandzsetták, no meg az eredeti WT-s csengő többet elárulhatott volna, az amúgy kiváló állapotú, mutatós gépből.

Szép, jó állapotban megmaradt kerékpár. Sajátos németes hangulatot áraszt. Én sosem szerettem ezt a fajta „modern” kormányt, amelyet a német kerékpáripár ekkor már előszeretettel használ. Kicsit rontja az összhatást. A szép gyári színek, a jól megmaradt festésmintának köszönhetően egy kellemes megjelenésű régi biciklit láthatunk. Talán a Bosch dinamóhoz választott Daimon lámpa zavaró kissé.

Nagyon szép gép, külön érdekessé teszi, hogy teljességgel ismert a története. Öröm látni, hogy megfelelő törődés mellett milyen állapotban él meg közel 75 évet egy jó minőségű kerékpár.

Nagyon szép állapotú kerékpár, látszik hogy vigyáztak rá s megőrizték a teljes eredetiségét.

XB3 – Fecske - Ukrajna – Kocsis László

Nem értem az oroszokat, olyan szép nők élnek arrafelé, de a technika ördöge mintha majdnem mindig kibabrálna velük mikor kalapácsot ragadnak a kezükbe. A bicikli amúgy kiváló állapotnak örvend és ebben a formájában érdemes eltenni és megőrizni, mint egy letűnt korszak mementójaként, Minden év május elsején elővenném és nosztalgiával gondolnék az elmúlt évekre, hogy mi lett volna, ha tényleg megvalósul az az álom a bőség kosaráról.

Számomra kissé „furcsa” állású bicikli. Valamiért sosem tetszett, meg hát fiatalnak is találom. Nekem ez már nem egy „veterán” kerékpár.

A XB3 Tourist esetében leírtak egy az egyben igazak erre is, azzal a különbséggel, hogy ez a bringa egy kicsit korosabb, ellenben kevésbé különleges. Korlenyomat, amit érdemes megőrizni, nem bűn használni, ellenben sokkal többet ennél nem nyújt. Bár a szovjetektől sok minden kitelik, nekem a zöld láncvédő mégis egy kicsit kilóg az összképből, annak ellenére, hogy a fellelt állapotnak megfelelő. Érzésem szerint ez eredetileg inkább fehér lehetett, mint ahogyan a sárvédők.

Ritka hogy egy Szovjet kerékpárt meg lehet ilyen állapotban őrizni ennyi év távlatában.

Ez egy jól megjavított, de nem restaurált kerékpár.

WM – Fecske- Márton Bálint

Különleges és valljuk be, ritka darab volt ez a maga idejében is, főleg, ha hozzátesszük, hogy a rézpajzsos korszak kicsit korábban már 1929-ben kezdetét vette, egybeesve a csepeli kerékpárgyártás kezdetével. Az a fránya rátekerített belső ront igazán az összképen, nem a hiányzó néhány alkatrész. Az is csoda, hogy ez a modell még ennyire egyben van, az a néhány apróság meg csak megjön hozzá, ha lassan is, az elkövetkezendő időszakban még ha ez esetben igazán ritka dolgokról is van szó. Erről a kerékpárról úgy vélem a jelen

állapotában is előnyösebb felvételek is készülhettek volna.

Az egyébként ígéretes, jó állású kerékpárt a vázra tekert gumibelső elcsúfítja. Ahhoz képest, hogy mennyire ritka típus, az alkatrészeket figyelembe véve jól egyben van. Bár lehetne még rajta finomítani. Főként pedálok. A fotók nem igazán adják vissza a hangulatot, melyet egy ilyen bicikli áraszt magából. Tetszik, hogy nincsen restaurálva, igazi régiség.

Patinás, szép példány, sok eredeti alkatrésszel: ami meg hiányzik - látva a lelkesedést - idő kérdése és úgys megkerül. Különösen szép darab a kormány, régi acél versenykormányokból nem sok maradt, ezért minden egyes túlélő valóságos kincs. Nem igazán értem viszont, hogy a fényezés maradékát egyébként nem túl hatékonyan védő gumibelső miatt nem lehetett legalább a fotózás erejéig levenni a felsőcsőről. Amellett, hogy nem esztétikus, számos részletet eltakar.

Nagyon értékes darab, látszik az idő múlása, de még így is a fő alkatrészek hűen tükrözik a múltat.

Crescent - Steve Marko

Jól néz ki, feltételezem, hogy egyben van. Ennek megítéléséhez kevésnek érzem magam. Szép fotók, kiváló helyszín. Na de se hajó, se viking? Ejnye.

Szép kerékpár .Bár egy nyilván jól egyben levő bicikli, még mutatós darab is, nem nagyon visel magán olyan jegyeket ami számomra egy régi világot idézne fel.

Idehaza kevésbé ismert márka városi típusának szép példánya. Állapota, minősége és kora egyaránt a nevezett kategória élmezőnyébe helyezi. Számomra viszont lényeges a gép mellé helyezett körítés is, a csupa nagybetűvel előadott ismertető szöveg olvasása bizony nem túl nagy élvezet.

Egy szép kerékpár ami a kényelmes kerékpározásra lett készítve.

XB3 Tourist szovjet félverseny kerékpár – Czövek Ervin

Valóban nagyon szép állapotban megmaradt kerékpárról van szó. Az látszik rajta, hogy minden a helyén. Színösszeállítás, előkelő és jó ízlésre vall. Az az orosz csillag pedig a maga sajátos vörös színével a vázon elég ütős képet kölcsönöz a gépnek. Borostyánságra kerékpárizmái méreteiben is arányosak, mondhatni kifejezetten szemet gyönyörködtetőek, mind küllemben, mind színben. Számomra is meglepő módon egész finom kis szerkezetről van szó. Erre azért odafigyeltek, az látszik. A képek is igen hangsúlyosak, ezzel az almazöld háttérrel. Egy igazán kellemes csalódás.

Nem szeretem az orosz gépeket, nem is szerettem soha. Ennek a biciklinek mégis van egy sajátos hangulata. Még valami „más”fajta szépség is árad belőle. Szép a színe, jók a képek, tetszik az összehatás.

Nagy gondban vagyok az ehhez hasonló gépekkel... Egyrészt bár a kategóriába éppen befér, nagyon fiatal, továbbá a negyvenes évek végének technikai színvonalát hozta a nyolcvanas évek végén, mindezt pedig legendásan gyenge minőségben. Érdekessé teszi viszont a sok saját márkás alkatrész, illetve az a tény, hogy mivel kevesek látnak benne értéket, egy idő után ezek a bringák el fognak tűnni. Ez azért kár lenne, tekintve, hogy technika- és kultúrtörténeti értékük egyaránt van. A tulajdonosnál jobban talán nem is lehet mindezt megfogalmazni: „ez kerékpár a szocializmus kézzel fogható és lábbal hajtható lenyomata”.

A szovjet kerékpárgyártás talán utolsó szériája ami az országba került, nagyon szép darab.

Évjárat határon van, nehezen értékelhető emiatt, de olyan szép állapotú, hogy megérdemli a

megőrzést az utókor számára. Értékelendő tulajdonosának elhivatottsága a kerékpárral kapcsolatosan.

Puch Luxus Damenrad – Török Imre

Szépen egyben lévő kerékpár. A csomagtartó nem illik bele a képbe, jóval háború utáni, a láncvédő WM termék. A lámpafej egy régebbi korszakra tehető. Az összképet tényleg talán csak az a kihúzott és ormótlan ülés cső rombolja. Mindettől eltekintve meglepően jó és dicséretes darab, mely még jelentős mennyiségben tartalmaz számos eredeti és finom alkatrészt.

A Dunlop nyereg-gumi szerintem lehetett eredeti is. Más osztrák kerékpároknál (Styria) előfordult ilyen nyereg használata. Lehetséges, hogy a Puch is felhasználta némelyik típusnál. Elegánsabb lett volna a fotózás idejére a nyeregcsövet leengedni, vagy rövidebbre cserélni. a túlon túl kihúzott ülés rontja az összképet. Bár a dinamó és a lámpa. is Bosch, korban jelentős eltérés van közöttük, nem annyira szép párosítás. A hátsó csomagtartó sem illik valahogy a képbe, talán újabb vagy csak nem erre a gépre való. Összességében azonban nekem tetszik ez a bicikli, jól néz ki.

Szép munka. Igényes fotóanyag és kifejezetten élvezetes, informatív, valamint precíz leírás a gép mellé. Dicséretes, hogy a bringa tulajdonképpen már fél kerékkal a kukában volt, amikor is rengeteg energia árán visszanyerte eredeti pompáját. A kerékpárhoz és a restauráláshoz a tulajdonos példás alázattal közelített, követendő az elv, hogy amennyiben valami miatt egy eredeti alkatrészt nem kívánunk visszaépíteni, legalább őrizzük meg az utókorak. Két dolog zavar a gépen. Az egyik az a típusidegen, hosszú nyeregcső, amelynek létét megindokoljaugyan a tulajdonos, de jó lett volna a fotózás erejéig visszatenni az eredetit (melyet szerencsére megőrzött), hogy olyan beállításokkal legyen szemlélhető a gép, ahogyan az váz méretből következik. A másik észrevételem a különleges, fordított mechanikájú fékkarból kilógó modern, hengeres bowdenfej. Biztos vagyok benne, hogy erre a kérdésre van esztétikusabb megoldás is.

A felújítás nagyon jól sikerült, egy szép kerékpárt sikerült varázsolni, a sok munka eredménye.

Nagyon jó, aprólékos ismertetés a kerékpárról. Szép munka, de még folytatni kellene.

Csepel Tura (Női) – Kocsis László

Azért lehetne még fokozni. Az első lámpa talán kicsit új ehhez a kerékpárhoz és a rajta lévő műanyag fogantyúk létjogosultsága is kérdéses. Az ülés huzatról inkább ne is beszéljünk. Viszont örömteli az a tény, hogy egy Tura Csepelt vett a szárnyai alá a tulaj. Sokan könnyedén átsiklanak ezen modelltől, pedig évről-évre egyre kevesebbet találni ebből az amúgy a magyar utakon elterjedt női bicikliből.

Számomra ez a vázforma nem éppen a magyar kerékpárgyártás csúcsa. A festés minősége sem éppen kiváló, de a bicikli összképét tekintve nagyjából az aminek lennie kell.

Szerethető bringa, szimpatikus hozzáállású tulajdonossal. Precíz, információkban gazdag a leírás. Nem túl titka, nem is túl különleges kerékpár, de mégis jó szép állapotban látni egy ilyen is. A hajtókar és a kormány felületkezelésére nehéz a fotók alapján következtetni, de nekem hőálló ezüstnek tűnik – ez mellőzendő.

Egy kerékpár restaurálásához nagyon sok, aprólékos munkára van szükség. Ebben az esetben is látszik a kitarító munka.

Csepel Budapest női 26" – Béres Benedek

Egy dolog biztosan látszik, sokat foglalkoztak a kerékpárral, a végeredmény pedig önmagáért beszél. Valóban szép ez az árnyalat, jól áll ennek a kis 26-os női váznak. Nincs benne

semmi kivetni valóm. Összeállt, jól mutat a szőlőlugas előtt. Örülök és minden elismerésem, hogy sikerült szakszerűen megmentenie ezt a kis finom női kerékpárt az enyészettől.

Nem egy szép (régies) női vázforma, de a végeredmény egy tetszetős, mutatós bicikli. Tetszik a színe, varázslatos az átalakulás.

Gyakori, nem túl különleges és a többi ilyenkor szokásos kritika... Viszont ennél a gépnél kap különös jelentőséget a restaurálás előtti fotó, mert ebből derül ki, hogy mennyire reménytelen (avagy nem teljesen az, csak az emberek 99%-a ezt látván azonnal lemondana róla) helyzetből sikerült egy nagyon szépen helyreállított bringát összehozni. A mai fogyasztásra épülő világban szimpatikus számomra minden olyan törekvés, ami arra irányul, hogy egy egyszerűbb használati tárgyból se legyen szemét, hanem továbbra is szolgálhassa eredeti rendeltetését. Látszik a precizitás, az alázat és a szeretet, amellyel a munka felé fordult a tulajdonos. Tapasztalatszerzés céljára is teljesen jó egy ilyen felújítás (inkább egy olcsóbb, gyakoribb és egyszerűbb gép restaurálása során kövesse el első hibáit az ember), és látva a végeredményt, értékesebb, ritkább darabok felkutatására és rendbehozatalára buzdítanék.

Nagyon szép, szinte a gyárral egyenértékű lett a gép, gratulálok.

Csepel Túra férfi 28" - Mehlhoffer Albert

Akár hányszor nézem a róla készült képeket nyugodtan és bizton állíthatom, simán elfogadnám. Elismerem, egy ideig én is elég könnyelműen bántam ezen korszak kerékpárjaival. Most így visszatekintve nem is vagyok rá igazán büszke. Ma már azt vallom, hogy igen is érdemes szerezni ebből a korszakból is egy-egy szép, eredeti és lehetőség szerint jó állapotban megmaradt kerékpárt, mint ez a piros Csepel. Igen, ki kell mondani a 80-as évek sem most volt. ez a nyereg sohasem volt kényelmes, vigyázzon a fehér vezetékre is, mert ma már egy ilyen látszólag pofonegyszerűnek tűnő tartozék beszerzéséhez is igen sokat kilincselhetünk. Sajnos ma már sokszor eredménytelenül és hiába.

Mutatós, jól egyben levő kerékpár, amely visszaadja a 80-as évek hangulatát, érdekes, tetszik.

Szép állapotú darab, és valóban különlegessé teszik a tulajdonos által is említett átmeneti-jellegű megoldások, melyek inkább a hatvanas-hetvenes évekbeli típusokra voltak jellemzők. Az ok minden bizonnyal az lehetett, ami számtalan más gyártó esetében is tapasztalható: a régebbi típusokhoz tartozó alkatrészek megmaradt raktárkészletét alternatív módon használják fel.

Az 1980-as évek egyik kényelmes férfi kerékpárja volt, nagyon szép állapotban van.

Csepel Kohinoor fekete 28" - Mehlhoffer Albert

Nagyon jó állapotban van, felszereltségét tekintve inkább a 80-as évek jegyeit viseli magán a szekér, mint pl. sárvédők, hátsó lámpa, stb. De ettől hangulatából és élvezeti értékéből semmit sem veszít, se nem ront. Kifejezetten klassz, hogy a váz még csíkozott kivitelű, a maga korában régies hatást kelt. Minthogy ennek a típusú biciklinek a behatárolása további kutatást igényel, ezért pontos évjárata továbbra is kérdéses, vitatható. Klassz részletfotók, méltóságteljes helyszín, már-már túlzás.

Gyönyörűek a fényképek, jók a beállítások. Nekem valahogy nem köszön vissza a 60-as évek. A bicikli több fő alkatrésze a 80-as évek legvégének hangulatát idézi. Számomra nem igazán veterán. Egy bringa a közelmúltból.

Érdekes, ritkán látott típus szép állapotban fennmaradt példánya.

Korához képest egy szép, eredeti kerékpár.

Csepel City 26" – Petrus Emőke

Először azt hittem, hogy valami baj lehet a látásommal a sziporkázó képek láttán, a következő pillanatban mire felocsúdtam már a magyar népmesék hömpölygő sodrásában érezhettem magam, ami lehet, hogy szintén megihlette a hölgyet a kerékpárra nagy műgonddal festett motívumoknál. Virágok, cifra páva, és nem utolsó sorban egy értelmiségi galamb is látható a vázon, mely írni tud. Mindez némi matyóval fűszerezve, azt hiszem az eddigi életem során bennem valaha felmerülő hiányérzet és üresség csordultig beteljesedett ezen kerékpár láttán. Annak árán is, hogy helyreállításánál az eredetiség kérdése valahol távol, magasban lebegett, mint Armstrong a hold felett. A róla készült fényképek nagyon hangulatosak, kiemelten példaértékűek. Mind a helyszín gondos kiválasztása, mind a róla készült képek minősége tekintetében. Mindez kiváló esztétikai érzéssel és művészi vénákkal megáldott, boldog tulajdonosra vall.

Bár lehet hogy részleteiben nem tökéletes, s lehet hogy a felújítás irányvonala sem az amit sokan várnának, de az összhatás, a végeredmény lenyűgöző. Az egyébként számomra csúnyácska bicikliből, csodálatos kerékpár született. Megkapó látvány, melyet a szép fotók jól hangsúlyoznak.

Nem túl értékes típus, melyből relatíve sok fut még eredeti állapotban is, ennek fényében restaurálás helyett megfontolandó inkább egy jó állapotú példány beszerzése. Persze ha a dolog indíttatása érzelmi alapú, az mindent felülír – mint jelen esetben is. Nagyobb gond, hogy ebben a konkrét esetben nem restaurálásról, hanem „újraálmódásról” van szó, ami nem baj, magam is követtem már el ilyesmit, csak nem ide való, hiszen a kiírás így fogalmaz „Ebbe a kategóriába olyan 1950 után gyártott kerékpárok nevezését várjuk, amelyek felújítása során törekedtek a gyári állapot visszaállítására.” Itt semmi hasonló törekvés nem tapasztalható, más kérdés, hogy a végeredmény tetszetős.

A mult a jelenben. Egy kényelmes kerékpár új köntösben.

Gyönyörű munka, mint retró kerékpár nagydíjas lenne, de a veterán kerékpárral szemben támasztott alapvető követelmény, hogy a gyártáskori állapotot minnél jobban megközelítse. Ez a kerékpár, hiába rendkívül szépen felújított, mint veterán kerékpár nem értékelhető.

Csepel Csoda (női) - Kőkutiné Szabó Erika

A kerékpár nagyon kevés eredeti alkatrészt tartalmaz. Helyrehozatalánál az eredetiség valószínűleg nem is volt cél, ezért számomra ennek a piros hattyúnyakas kerékpárnak a megjelenése olyan, mint mikor a bűvész varázspálcájával suhint a fekete cilinder fölött, majd hirtelen és váratlanul előrántja annak feneketlen mélyéről azt a bizonyos mindenki által jól ismert és kedvelt piros szemű nyulat. Ez maga a varázslat és ilyen ez a piros kerékpár is. Mindenkiből mást hoz elő. Valakit elvarázsol, valakit meg... Ettől még természetesen szerethető darab.

Hát....sem a részletek, sem az összhatás nem nyűgöz le. Arról sem vagyok meggyőzve, hogy valóban ez egy női csoda kerékpár volt eredetileg.

„Ebbe a kategóriába olyan 1950 előtt gyártott kerékpárok nevezését várjuk, amelyek felújítása során törekedtek a gyári állapot visszaállítására.” – hangzik az idézet a kiírásból. Persze tudom, a hölgyek számára kiemelten fontos jelentőséggel bírnak a színek, és ez mindent felülír. Mindettől függetlenül jó hangulatú, mutatós bringát sikerült összehozni, amely gazdájának bizonyára sok örömteli percet okoz. Nem gondolom, hogy egy relatíve gyakori típus esetében a minden részletre kiterjedő restaurálás mellett ne férne bele egy-egy ehhez hasonló átdolgozós-újraálmódós dolog is, csak ebben a kategóriában szerintem most nem ezt kell értékelnünk.

Ez a gép kicsit többet érdemelt volna, a smink nem az igazi!

Megjavítgatott, befestegetett kerékpár.

Olymp férfivázis szovjet kerékpár - Sándor Borbála

A szocialista ipar remeke, a kor messze kimagasló vívmánya, az öt éves terv maradéktalan beteljesedésének minden virágát joggal fonhatnánk koszorúba ezen kerékpár láttán. Helyes döntést hozott, amikor kellő információ hiányában a kerékpár feltámasztásához a tetszhalálból orosz alkatrészek és kiegészítők felé nyúlt. Azt hiszem, 87-ben mikor magas röptű volt a szovjet állam maga Vlagyimir Iljics is elismerően csettintett volna erre az ipari műremekre, márha még élt volna akkor. Én még csak 7 éves voltam ekkor és nem szégyeltem, lehet, hogy lyukas lavórt tologattam a porban egy bottal és még csettinteni sem tudtam. Ma sem tudok!

Sem nem régi, sem nem tetszik. Lehet, hogy jól egyben van, igazából nem tudhatom. Nekem ez a bringa nem veterán.

Fiatal, ellenben nem túl gyakori szovjet kerékpár. Elismerésre méltó a helyreállításhoz való gondos hozzáállás.

A maga eredetiségében egy Szovjet kerékpár.

Valószínűleg export gyártmány, tekintettel a feliratokra és a tipográfiai kialakításra. A kerékpár alig éri el a megadott korhatárt, ellenben a restaurálás folyamata, minősége, a minden alkatrésze kiterjedő figyelem miatt 5 pont.

Csepel Velence- Kádár János

Kivételesen őszinte leszek, a mamámnak volt ilyen kerékpárja még kiskoromban. Ezért akárhogy is, de érzelmileg kötődöm ehhez a darabhoz. Az is ilyen zöld volt. Hátul a csomagtartóján egy fonott kiskosárban csapta szőke tincseim a szél. Egyetlen negatív emlékem, mikor egyik utam során a fránya hátsó kerék bekapta kicsiny lábamat. Volt jajveszékélés, meg haddelhadd. Jóval később én is amortizáltam az akkor még egyben lévő kerékpárt. Gyaur kutyaként bántam vele, amit most hallva sokan simán megköveznének, jogosan. Elmúltak az évek és vele együtt szőke hajtincseim is. Azért örülök, ha rövid időre, ha csak néhány pillanat erejéig visszarepítettél 80-as évek világába, ezzel a szép és igen jó állapotú kerékpárral.

Viszonylag szép állapotban megmaradt női bicikli. De számomra nem sokat mond.

Típusának szép állapotú példánya.

Nagyon szép állapotú kerékpár.

GAZ Skolnyik - Kádár János

Igazi szovjet gyöngyszem. Kissé elnagyolt, leginkább egy faragatlan busó állarchoz hasonlatos, de félretéve első benyomásom a kerékpárról, biztosíthatom arról, hogy mindez nem baj, mert ettől olyan igazán oroszos. Flottul egyben levő kiskeró, ahol minden stimmel. Szemrebbenés nélkül állíthatom, a mai gyerekek szívből örülhetnének, ha ilyen stramm paripa nyergébe pattanhatnának. Bevallom, én is.

Gyermekkoromban volt egy ilyen biciklim. Nekem már akkor sem tetszett igazán. Ha ez veterán, akkor már én magam is az vagyok?

No ebből a típusból manapság már szinte alig látni túlélőt... Kemény bánásmódot kaptak ezek a gépek, nem sok élte túl a kiképzést, amelyik mégis, az közel sem így néz ki. Valódi

kuriózum, mely bizonyára sokakban ébreszt kedves gyermekkori emlékeket.

Hamisítatlan szovjet gyermek kerékpár, a hátsóagy mechanizmusa megér egy tanulmányt. Szép darab.

Csepel Csoda (férfi) - Péli Péter

A Szent Lászlós Csoda korszak 1940-ben jelenik meg, és ez esetben már nem szarvasokról, hanem Szent László csodatételeiről beszélhetünk. Ami a kerékpáron korban vagy szakmailag nem stimmel: Nyereg, csengő, pedál, prizma, első agy, pumpa, sárvédők! A lámpa és a dinamó különböző korszak. Villája szerint a kerékpár ballon változat lehetett, a biciklin azért látszik, hogy sokat foglalkoztak vele. krómozás, fényezés, mandzsetták, stb. és ez miatt az összehatás kifejezetten szép. Bármilyen hihetetlen, de sajnos igaz, hogy akár egy 40-es évekbeli magyar kerékpár komplettírozása is legalább olyan nehézkes, mint egy jóval korábbi társáé. Mindezt tudva és figyelembe véve tulajdonosa joggal büszkélkedhet vele.

Számomra kissé zavaró a több, korban nem rá illő alkatrész, mint pl. hátsó prizma, pedál. Megérdemelne a bringa egy magyar mintájú régi nyeret is. Az tetszik, hogy a csikozást kézzel oldotta meg, bár a csillagminták megítélésem szerint kissé rövidek, s a piros szín túlon túl élénk. Bár a dinamó s a lámpa is Bosch gyártmány, mégsem túl jó párosítás, korban jelentősen eltérnek, más-más korszak szülöttei. Néhány apró módosítás, s már hitelesebben adná vissza a korszakot, amelyből való.

Aki minden egyes csavarját tekintve ismeri a típus minden egyes variánsát, az biztosan talál hibát rajta, mindenesetre fotók alapján nagyon szép felújítás, rengeteg munka lehet benne. Mutatós bringa lett, hatalmas gratuláció hozzá! Viszont az eredeti állapotról is jó lett volna pár fotó, hogy lássuk, honnan jutott el idáig a történet.

Nagyon szép, igazi férfias kerékpár.

Szép a gép, de vannak fényezési kalandok, némi alkatrész problémák (nem eredeti stb.) További munkával tökéletesebbé lehet varázsolni.

Csepel Tihany - Péli Péterné

Gondosan felújított darab, még ha ebben az esetben az eredetiség, mint fogalom egy szép eszmény maradt. Tudvalevő ma már nem kínálják tálcán az eredeti összetevőket a tényleges komplettírozáshoz, de ennél a női Tihanynál nem is volt cél, ami természetesen nem baj. Ne feledjük, ebben az esetben napi használatú kerékpárról van szó, hangulatán talán csak a nyereg és a kosár ront igazán.

Gyári alkatrészekkel nekem jobban tetszenek ezek a kerékpárok.

A végeredmény vitathatatlanul esztétikus, de látszik, hogy a cél nem a teljesen eredeti állapot visszaállítása volt, hanem egy számos részletében (felnik, hajtókarkupakok, világítás, nyereg, kosár) modernizált és a felhasználó igényeihez alakított változat kialakítása.

A 60-as évek siker kerékpárja. Kár hogy friss alkatrészekkel lett higitva.

Szeretettel, aprólékosan felújított, nem pedig restaurál kerékpár.

Puch Női - Péli Péter

Ami biztosan nem stimmel: pedál láncvédő, csengő, szerszámos táskák, nyereg, pumpa, első agy. Javasolom még osztrák fogantyúk felhelyezését. Egy keveset érdemes lenne még vele foglalkozni, bár így is szép, egységes képet mutat és nem utolsó sorban mondhatni tetszetős.

Megérné a fáradozást.

A korban nem ráillő pedálok kicsit rontanak az összképen. Zavaró még a markolatnál levő réz színű gyűrű. A láncvédő számomra valamiért nem illik a képbe. Tetszik, hogy kézzel lett csíkozva. Összességében jól néz ki.

„A kerékpár Édesanyám keresztanyjáié volt 1945 szeptemberében kapta nászajándékba, itt helyben vásárolták Makón.” – kell ennél több származási bizonyítvány? Nem kell... A végeredmény pedig fotók alapján hibátlannak tűnik. Az eredeti állapotról itt is jól jött volna pár kép.

A felújítás szépre sikerült, egy mutatós darab.

WM Luxus ffi. - Máthé Norbert

Már háború utáni, ezért egy jelenleg még feltárás alatti időszakból való, ahol túlon túl sok még a megválaszolatlan kérdés. Amik biztosan nem a kerékpárhoz valók: Nyereg, szerszámos táska, pumpa, pedál (ez alól kivételt képeznek a pedálgumik), első agy, hátsó agy (az egyenes karos super granat a 80-as évek terméke). Javaslom továbbá a lámpatartó és dinamó bilincs feketére átfestését, mert azok eredetileg is fekete lakkzománc bevonatúak. A két abroncs nem pár, a hátsót érdemes lenne cserélni. Egy rá való nyaktábla (alumínium) sokat dobna rajta. A fent említett kisebb-nagyobb hibáktól eltekintve, amit eddig elvégzett a kerékpáron, kifejezetten szép és jó. Ha ráhasal a kérdésre kis ráfordítással érdemi és látványos változás lehetséges.

Hiányolom a nyaktáblát. Túlon túl sok a korban nem rá illő alkatrész, mint ülés, táska, csomagtartó, pumpa, Super Granat agy, pedálestek. Az összkép ennek ellenére tetszetős. A festés nekem tetszik. A kék szín sem zavaró, valóban régies színárnyalatnak tűnik. Az alap jó lenne, a sok korban nem rá illő alkatrészt idővel érdemes lenne lecserélni.

Jó kis romhalmazból sikerült egy csodaszép masinát varázsolni – gratuláció érte! Idő kérdése és meglesz majd a nyaktábla is. A nyolcvanas évekből származó Gránát agy (vagy legalábbis kontra rögzítő fül) és a modern egysebességes lánc viszont nagyon-nagyon zavaró ezen a szépen helyreállított bringán. Egyik helyett sem nehéz odaillőt beszerezni, érdemes energiát fektetni belé.

A sok munka meghozta a gyümölcsét, ha a hiányzó alkatrészek pótolva lesznek akkor egy tökéletes, szép darab lesz.

A gyári szám alapján kiszámítható a kora. Szép de nem ilyen volt! A kiegészítők miatt képzavar alakult ki a kerékpárról, hiszen több alkatrész korban nem hozzá illő. A díszítő csíkozás is csak hangulatilag hasonlít a korabelihez.

Michaux - Kovács István

Az alap váz feltehetően eredeti, a kerekek igényes másolatok, ami természetesen ebben az esetben magától értetődő és legfőképp kiváló megmunkálásúak. A csontrázó néhány kiegészítő alkatrésze, mint pl. pedál, komplett fék szerkezet, csavaranyák túl tökéletesnek tűnnek. A kétkerekűt így is számos titok övezi, de ez legyen a legkevesebb. Nem gyakori, jó kis darab, örülök, hogy bemutatásra került.

Bár különleges, ritka járgány, megítélésem szerint inkább egy antik tárgy, mint sem „veterán” „kerékpár. Tudom, hogy sokan nem értenek majd egyet ezen véleményemmel, de ebben a versenyben éppúgy kakukkozás, mint a fehér „Aleggró” versenykerékpár. Ide most ebbe a mezőnybe ez a gép túlon túl régi.

Erősen a pályázati kategória időintervallumának első felébe tartozó gép, egyértelműen a teljes

idei felhozatal legkülönlegesebb pályázója. Nagy kár, hogy történetéről, restaurálásának körülményeiről semmit sem osztott meg a tulajdonos, nem tudni mi eredeti rajta és mi nem, honnan ismeretes ennyire biztosan a gyártási éve és még sorolhatnám... Így számomra értékelhetetlen mint pályázati alany, mint tárgy és kerékpár viszont valódi kuriózum.

A képek alapján nehéz megállapítani hogy mi az eredeti alkatrész, de az biztos hogy szép munka.

Weiss Manfréd Csoda (férfi) - Varga Ernő

A tűzzománcos csoda korszak inkább a 30-as évek elejére datálható, még szarvas nélkül. Elég megdöbbentőek az előkerülési körülmények, Ezért inkább nem is firtatom a kerékpár összetevőit. Gazdája így is oroszán részt vállalt abban, hogy ez a kerékpár újjá szülessen, még ha kicsit másképp is , mint ahogy eredetileg kigurult a gyárból. Ezek után, mindezt figyelembe véve egy oroszán a sárvédőn simán elfér. Nagyon hangulatos képek születtek és nem utolsó sorban a fügefafa s megmenekült.

Ülés, pedálok, kormány, sárvédők, abroncsok: ez mind-mind valami más. Nem ide való dolgok. Szinte csak a váz és a hajtómű maradt meg a Csodából. Jobb szeretem ezeknél a régi gépeknél, ha stimmelnek a részletek. Egyébként jól mutat.

Jók a felújítás előtti fotók, a bringán „átnőtt” fügefából kihámozni a gépet valóságos ördöglakat-feladvány lehetett. Ennek a képnek további tanulsága, hogy mennyire el tudnak az emberek régi használati tárgyaikról feledkezni – akár évtizedekre is. A restaurálás viszont szerintem nem lett az igazi, sok az oda nem illő alkatrész –, de ezt a tulajdonos nem is tagadja.

Nagyon sok munka volt vele az látszik, a hiányzó eredeti alkatrészek beszerzésével értékesebb lenne.

Felújított kerékpár.

WM NIK Csepel ffi. - Mihály Dávid

A nehézipari központ terméke a háború utáni viszonylag zűrzavaros és egyben igen rövid ideig tartó időszakból. Érdeemes lenne két falcos kereket alátenni, egy pár sárvédővel és nyereggel a WM-NIK korszakból, no meg egy pár fa fogantyút. Az említett alkatrészek így is kifejezetten jól illeszkednek, nem rontják az összhatást, sőt mindez ízléses fényképekkel tálalva szinte hívogat, és nagyszerű érzéseket ébreszt.

Bár jó néhány alkatrész fiatalabb, mint maga a kerékpár- Tura sárvédők, pedálok, Robusta ülés, villafej sapka, abroncsok, csomagtartó, gumifogantyúk-, mégis mivel mára ezek a részek is állapotilag hozzáöregedtek a vázhoz, az összkép nem rossz. A sok-sok nem ráillő dolog ellenére a bicikli mégsem kelt rendezetlen hatást. Valóban egy régi kerékpárt láthatunk. Felmerül bennem egy kérdés. Biztosan eredeti a nyaktábla? Nem lehetséges, hogy ez egy RM Csepel kerékpár? Rögtön értelmet nyerne a túlon túl sok 50-es évekbeli alkatrész. A vázszám beleférne az RM-es korszakba. A tényleg szépen megmaradt gyári festés sokkal jobban előjönne, ha a bicikli kicsit át lenne törölve egy vékony réteg műszerolajjal, s az olajréteg védelmet is nyújtana az időjárással szemben. Jobb minőségű képek segítségével jobban átérzezhettük volna a hangulatot, amit a bicikli áraszt. Kár hogy ez nem jött össze.

Fellelt állapotú, patinás gép. Szépen öregedett, ebben a műfajban (fellelt állapot) elsőrangú példány. Az állapota miatt azonban a jövője aggodalomra adhat okot, egy kis állagmegóvást lehetséges, hogy megérdemelne.

Korához képest egy jó állapotú kerékpár, kár lenne hozzá nyúlni, ez így patinás.

Az eredetiség nem egyenlő a rozsdával!

Allegro - Zatykó Péter

Nahát ilyen kerékpárom sosem volt. De biztos állíthatom, hogy nem is lesz. A magyar valóságtól ugyan igen távol áll, de megdöbbenő, hogy mire voltak képesek a japánok a 80-as években. Azt hiszem az akkori generáció csak azért nem vágyott kis országunkban egy ilyen kimunkált gépre, mert a létezéséről sem tudott, ha meg találkozott volna olyasvalakivel, aki már beszélt azzal az emberrel, aki hallott volna ennek a kerékpárnak a pusztai létezéséről jogosan kételkedhetett volna benne, hogy egyáltalán földi eredetű e a tárgy. Nagyon pöpec ahogy lefotóztátok. a fehér Turbo nyereg helyes döntés volt, a kulacs is csodás. Szaporíthatnám, de egy szó, mint 600-AX.

Nagyon szép kerékpár. Én magam is elfogadnák egy ilyet. De egyáltalán nem tartom veteránnak. Nem ide való. Egy modern világot idéz.

Nagyon szép bringa, ritkán látni ennyire hiánytalan és hibátlan állapotú Shimano 600AX szettet. A 600AX bár olcsóbb csoport volt a Dura-Ace-nél, tapasztalataim szerint mégis ritkábban bukkan fel – emiatt különösen értékes ez a gép. A leírás szerint túl sok dolga nem volt vele a tulajdonosnak, három alkatrész szorult cserére / pótlásra, ebből kettőt (szingó és nyereg) hibátlanul meg is oldott. Bár a bandázs esetében is arra hivatkozik, hogy „korhű” darabbal pótolta, a képeken egy napjainkban gyártott szintetikus parafahatású szalag látható, ami a lehető legrosszabb megoldás erre a gépre. Kizárt, hogy eredetileg ilyen lett volna rajta, mivel ezek a szalagok a kilencvenes évek első felében jelentek csak meg. Szerencsére a hiba könnyedén orvosolható, mivel a nyolcvanas évek műanyag, vékony szalagjainak replikái ma is kaphatók – viszont célszerű a szigetelőszalagos körbepólyálásnál igényesebb lezárást alkalmazni ezeknél is. Csak a bandázs miatt (nagyon bántó az a felvastagított megjelenés, amit a kormányknak kölcsönöz) nem kaptam maximális pontot tőlem a gép.

Gyönyörű gép, igaz már más kornak a gépe de szép.

Csepel Tihany - Tóth Ferenc

Mutatós darab és egy szép formavilág. Azt hiszem, erre a típusra igazán büszkék lehetünk. Jó állapotú a festés, a kormányfogantyú ugyan lyukas. Hát Istenem, nem nagy trauma. Remélem és szívből kívánom, hogy az amúgy kiváló állapotú, mívesen hajlított vázú biciklihez mihamarabb meglegyen az az ominózus kormány. Elégedett vagyok a fényképekkel is „pajtás”

Tetszetős darab. Jól néz ki.

Fellelt állapotban is szép, patinás bringa volt ez, rendbetéve pedig különösképpen az.

No comment.

Csepel Tihany - Kiss Ádám

Tényleg nagyon szép lett. Sok fáradságos munka fekszik benne. Talán a hátsó lámpa zavar, korban kissé újabbnak tűnik, mint a kerékpár, de ez legyen a legtöbb bajom, ha a prizma is a helyén. Dicséretes továbbá, hogy a kerékpárhoz kellő alázattal nyúlt. Erre utal többek között az is, hogy nyaktábláján megőrizte az eredeti festést.

Nagyon szép, tetszik. Talán a lámpa szett, ami megítélésem szerint nem rá való korban, egy kicsit ront az összképen.

Szép a végeredmény, kár, hogy felújítás előtti fotókat nem kaptunk, azok fényében lehetne a munka volumenét megítélni. Bár ilyen következtetéseket nagy biztonsággal tenni Csepel kerékpárok esetében nagy biztonsággal talán nem lehet, de gyanítanám, hogy 1969-ben ezt a

típusú hátsó lámpát még nem használták.

Egy kor jellegzetes kerékpárja.

WM Csoda, ffi. - Papp Zsolt

Nagyon szép, szinte csak dicsérni tudom. Pont olyan a hangulata a kerékpárnak, mint amiről itt szó lenne. Az álló szarvasos csoda 30-as évek végi termék. Ezt a változatot kettő évig gyártották csupán ebben az összeállításban. Szóval szó sincs arról, hogy tele lennének vele ereink. Ezt a szarvast, nyugodtan állíthatom, szívesen üzné Hunor és Magor, de hamar összeveszés lenne a trófeán. A tetszetős részletfotók egy nagyon szépen és egyben megmaradt kerékpárról árulkodnak.

Én úgy gondolnám, hogy a bicikli 1938-as lehet, ugyanis 37-ben ezt a nyaktáblát még nem igazán használják Csodáknál, s a vázsám is inkább 38 felé mutat. nagyon szép, jól egyben levő kerékpár. Szinte alig-alig láthatunk rajta típus idegen alkatrészt. Talán a nyeregnél néhány csavar, ami nem stimmel. A nagyméretű magyar nyereg sokakban keltheti azt az érzést, hogy nem rá való, hiszen katalógus képeken nem ezzel az üléssel kínálták a csodákat. Én mégis úgy gondolom, lehetséges, hogy ez a nyereg eredetileg is a biciklihez tartozott. Akár lehetett így is. Archiv fotókon több esetben megjelenik ez a nagyméretű lemezsínes nyereg, olyan kerékpárokon, amelyeknél a katalógus normálméretű ülést rajzol. Belefér. Elbírna még a bicikli egy márkás „szarvasos” csengőt, idővel érdemes lenne egyet beszerezni. Jó lett volna több energiát fektetni a fotózásba, sokat jelentett volna néhány éles kép, pár jó beállítás.

Csodaszép fellelt állapotú kerékpár, melynek erénye a sok típusra márkázott eredeti alkatrész. Az utólagos átfestésből az eredeti fényezés kihámozásáért külön dicséret jár. Szépen sikerült konzerválni, miközben a gép eredeti patinája is megmaradt.

Egy igazán patinás gép amihez nem szabad hozzányúlni mert így Örök!

Csillag Csepel - Szakál Róbert

Egy kis kerékpár, mely nagyot nőtt a szememben az elmúlt évek alatt. Szóval nagyot fordult azóta a világ és eközben sok víz lefolyt a Dunán. A tengelyvég anyák egy híján min fehérek, a kormányrögzítőn a matrica is hibátlan, és hála, a csomagtartó sem hasas, hogy a malac megteknyösödne benne. Bicó + háttér nagyszerűen passzol még egy hátsó lámpát kívánok hozzá minél hamarabb.

Új kor, új szokások. Panel, strand, kemping, utazás, „balatoni nyár”. Ezekre a kemping biciklikre sosem tudnék veteránként tekinteni.

Fiatal masina kicsit karambolgyanús első villával. A hátsó lámpához hasonlóval a nyolcvanas években nem szerelték a Campingeket, illetve ebben az időszakban ez a fehér oldalfalú gumi sem volt jellemző. Érdekes, hogy a nyereg és a pedál bár előfordult a Campingeken, inkább a hetvenes évek végén, nyolcvanas évek elején szerelték őket ilyenekkel.

Egyszer megöregszik s ha így marad akkor lesz igazán szép veterán kerékpár.

Adler Werke női városi kerékpár - Mihály Gyula

A közvetlen háború utáni német kerékpárookra mondhatni igaz, hogy magukban hordozzák a 45 előtti, még birodalmi kétkerekűek jegyeit. Ez helyel-közzel az 50-es évek elejéig igaz, és vonatkozik erre az igazán formás állapotban lévő női kerékpárra is. A csomagtartó ugyan nem katonai és a D.R.G.M (Deutsche Reich Geschmach Muster) beütés is rajta leginkább háború előtti mivoltára utal. A kerékpár megjelenése tetszetős, a német 50-es évekre jellemző vörös színű gumi nyereg passzol. Érdemes lenne beszerezni a sárvédőjére egy Adler sast, ami

1945 után már sima lemezből (a madár már nem térbeli kivétel) készült. Beszerzése német oldalakról nem lehetetlen. A komfortérzetem a kerékpár láttán így is teljes. Jó, szép! A fotók, a sárga fal és az Adler is Haeckel is.

Szép jó kiállítású kerékpár, amelynek hajlított váza a régebbi idők hangulatát idézi. A pedálok, az ülés és a gumi fogantyúk megítélésem szerint korban nem rá valók, de valahogy a végeredményt, a bicikli megjelenését mégsem módosítják túlzott mértékben. Összességében egy jól egyben levő szép női bicikli. Tetszik.

Szépen konzervált eredeti állapotú kerékpár.

Egy elegáns, kényelmes kerékpár amivel öröm tekerni mert meg van a maga eleganciája.

A tulajdonosnak még ismerkednie kell a kerékpárjával és annak történetével.

2014.09.03